

ΚΥΝΗΓΟΙ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ

«Φυτοθήρες» τούς λένε στήν Αμερική. Τι είναι φυτοθήρες; Κυνηγοί φυτών. Γιάλ λογαριασμό του «Υπουργείου Γεωργίας τής Αμερικής υπάρχουν ανθρώποι που διασχίζουν ξένους τόπους πρός δύραν φυτών και σπόρων αύτῶν, τούς όποιους έγκλιματίζουν στὸ ἔδαφος τῶν Ηνωμένων Πολιτειῶν. Θάξ έρωτήσετε ποιό είναι τὸ συμφέρον τῆς Αμερικῆς γι' αὐτό τὸ κυνῆγο τῶν λουλουδιῶν; Ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον πρόκειται περὶ φαρμακευτικῶν φυτῶν, γιά τὴν εἰσαγωγὴ τῶν διποίων δαπανᾶται τοῦ κόσμου τὸ συνάλλαγμα. Εἳσον δὲ ἐπιτυγχάνεται δέ έγκλιματισμὸς τῶν φυτῶν αύτῶν ξεικονομεῖται συνάλλαγμα. Ιδοὺ τὸ ἀμεσον κέρδος. Σκεφθῆτε τώρα πῶς ἔναις τόπος ποὺ ἔχει καὶ καλλιεργεῖ συστηματικά τέτοια φυτά, κάνει ἔξαγωγὴ αὐτῶν, καὶ θά καταλάβετε δέλο τὸ συμφέρον.

Μιά εἰδικὴ κατηγορία τῶν φυτοθηρῶν είναι οἱ κυνηγοί τῶν λουλουδιῶν. Σήμερα τὸ θεωροῦμε ως τὸ φυσικώτερο πράγμα τοῦ κόσμου νὰ πηγαίνωμε στὰ ἀνθοπωλεῖα καὶ νὰ ζητοῦμε τὰ ὀραιότερα λουλούδια. Ξέρομε τὰ όρχεοιδη, τὶς φάσαλίες, τὶς ποικιλίες τῶν ροδοδένδρων κλπ. Πρέπει διμως νὰ ξέρωμε ἐπίσης πῶς ἔως πρὸ ἐκατὸ ἀκόμη ἐτῶν στὴν Εὐρώπη δὲν ἡσαν γνωστά παρὰ ὀλάχιστα εἶδη λουλουδιῶν. Σήμερα ξέχουμε τοῦ κόσμου τὶς ποικιλίες, καθ' δύον ἀφορῷ τὰ ἀνθη. Λουλούδια ἔξωτικά, παιδιά τῶν θερμῶν κλιμάτων, ξέχουν

έγκλιματισθῆ στοὺς τόπους μας, καὶ μᾶς χαρίζουν τὴν ἀπόλουσι τοῦ ἀρώματος καὶ τῶν χρωμάτων των. Σκεφθῆκατε ποτὲ οὲ ποιὸν διφείλεται αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα; Ἐδῶ ἀκριβῶς συναντοῦμε τοὺς λεγομένους «κυνηγούς λουλουδιῶν». Ἀπ' αὐτοὺς δὲ θὰ σᾶς παρουσιάσωμε σήμερα μερικοὺς

Βοτανικὲς γνώσεις καὶ τὸ πάθος τῶν λουλουδιῶν.

Ολα αὐτὰ τὰ εἶχε δ Φάρρερ. Πόσο ήταν τὸ θάρρος ποὺ τὸ ἔχαρακτήριζε, τὸ δείχνει τὸ τραγικό τέλος του μέσα στὰ δάση τῆς Βιρμανίας. Ἡ τόλμη του κατέπληξε τοὺς θαγενεῖς ποὺ τὸν ἀκολουθοῦσαν στὰ κυνήγια του σπανίων λουλουδιῶν στὰ Ιμαλαΐα, ἀναζητῶντας ἄγνωστα στὴν Εύρώπη εἶδη όρχεοιδῶν. Αμέτρητες φορές διεκινδύνευσε τὴν ζωὴ του γιὰ ἔνα λουλούδι.

Ο λοχαγὸς Κίγκτον Γουώρη, ἀλλος περίεργος κυνηγὸς ἀνθέων, διάσημος, γιατὶ πρώτος βρήκε τὴν γαλάζια παπαρούνα τοῦ Θιβέτ, ἀνεκάλυψε κατὰ τὴν μακρὰν περιοδεία του στὰ ἐπίμονα ἀνθοκυνήγια του, εἴτε στὴν Κίνα, εἴτε στὴν Βιρμανία, εἴτε στὸ Θιβέτ, ἐκατοντάδες ἔξωτικῶν λουλουδιῶν ποὺ ἔως τότε ἡσαν ἄγνωστα καὶ ποὺ πρώτος αὐτὸς εἰσήγαγε καὶ ἔγκλιμάτισε στὴν Εύρώπη.

Τὰ ἀπομνημονεύματά του ἐμπένονται ἀπὸ πηγαδὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ ἀπὸ τὸ ιερὸν πάθος ποὺ τὸν κατεῖχε δταν ἔκεινοῦσε πρὸς ἀναζήτησιν σπανίων ἔιδων λουλουδιῶν, καὶ ἴδιως δταν τὰ ἀνεκάλυπτε.

Γιά ἔνα μικρὸ λουλούδι, γιά ἔνα σπάνιο ἢ ἀγνωστο εἶδος, ἔνας κυνηγὸς ἀνθέων είναι ίκανὸς νὰ διακινδύνευσῃ τὴν ζωὴ του εὔκολωτερα ἀπ' δ. τι θὰ τὴν διεκινδύνευε ἔνας κυνηγὸς θηρίων γιὰ νὰ πιάσῃ ἢ νὰ σκοτώσῃ ἔνα σπάνιο ἀγριψι.

καὶ πρώτα ἀπ' δλους τὸν περιφέροντα Φάρρερ.

Ως δόγμα του δέ περιφήμος αὐτὸς βοτανολόγος εἶχε τὸ ἔξῆς: «Ἐνας κυνηγὸς λουλουδιῶν πρέπει πάντοτε νὰ ἔχῃ μαζὶ του τρία πράγματα: Θάρρος, υπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ». Ἀπὸ μετριοφροσύνη προφανῶς δὲν ἀνέφερε καὶ δύο ἄλλα προσόντα ποὺ πρέπει νὰ ἔχῃ δέ κυνηγὸς τῶν λουλουδιῶν: